

§ 12.

Bestyrelsen er berettiget til med Indenrigsministerens Samtykke at optage saadanne Laan, som det under Hensyn til Foreningens hele Stilling maa anses for svarligt at optage til Foreningens Drift. For de nævnte Laan vil Laangiverne være at betragte som Massekreditorer.

§ 13.

Naar Foreningen har genoptaget Renteudbetalingen til Kasseobligationsejerne i fuldt Omfang, samtidig med at samtlige Afdelingers Reserve- og Administrationsfonds har naaet en Størrelse af mindst 5 pCt. af Obligationsgælden, og Foreningen i øvrigt kan betragtes som fuldt solvent, vil der af Indenrigsministeren være at fremsætte Forslag om Ophævelse af den ved denne Lov anordnede Administration.

§ 14.

Lov Nr. 319 af 21. December 1931 om Betalingshenstand for Jydsk Landhypothekforening har Gyldighed indtil 15. Februar 1932, saaledes at Justitsministeren er bemyndiget til at forlænge den i Henhold til Loven indrømmede Betalingshenstand indtil nævnte Dato. Denne Bestemmelse træder i Kraft straks og ligeledes § 2 om Udpegning af den nye Bestyrelse og § 9 om Afstemningen blandt Kasseobligationsejerne, medens Lovens Bestemmelser i øvrigt træder i Kraft den 15. Februar 1932.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 30. Januar 1932.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

Bertel Dahlgaard.

30. Januar.

Nr. 7.

Bekendtgørelse om Forlængelse af den Jydsk Landhypothekforening for Laan mod sekundær Pant i faste Ejendomme paa Landet i Jylland ved Bekendtgørelse af 22. December 1931 tilstaaede Betalingshenstand.

I Henhold til § 14 i Lov af 30. Januar 1932 om Administrationen af Jydsk Landhypothekforening for Laan mod sekundær Pant i faste Ejendomme paa Landet i Jylland fastsætter Justitsministeriet herved følgende:

§ 1.

Det i § 1 i Justitsministeriets Bekendtgørelse af 22. December 1931 fastsatte Tidsrum, i hvilket Jydsk Landhypothekforening ikke skal kunne erklæres konkurs, og i hvilket de Foreningen tilhørende Midler ikke skal kunne gøres til Genstand for Arrest, Eksekution eller anden Retsforfølgning for nogen før den 1. Januar 1932 stiftet Gæld, forlænges til den 15. Februar 1932, denne Dag medregnet.

§ 2.

De i §§ 2—4 i Bekendtgørelsen af 22. December 1931 fastsatte Regler for Foreningens Ledelse m. v. under Betalingshenstanden forbliver gældende indtil den 15. Februar 1932.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Justitsministeriet, den 30. Januar 1932.

Zahle.

Bilfeldt.

Lov om Foranstaltninger til Værn for den danske Valuta.*)

Vi Christian den Tiende, af Guds Naade Konge til Danmark og Island, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg, **Gøre vitterligt**: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Ministeren for Handel og Industri bemyndiges til efter Forhandling med det i Loven af 29. September 1931 om Indløseligheden af Nationalbankens Sedler omhandlede Rigsdagsudvalg at foreskrive, at Tilgodehavender, Værdipapirer (herunder Kuponer), Veksler, Checks og Penge, som danske Statsborgere eller her i Landet bosiddende eller hjemmehørende Personer eller Virksomheder maatte have i Udlandet, i det Omfang, dette findes paakrævet, skal hjemføres og, for saa vidt der er Tale om fremmed Valuta eller Effekter, der lyder herpaa, afgives til Nationalbanken eller eventuelt sælges paa nærmere af Nationalbanken fastsatte Betingelser. Dette sidste gælder ogsaa for her i Landet for de paagældendes Regning beroende Effekter af omhandlede Art.

Betalingen for Valuta, der paa denne Maade forlanges stillet til Raadighed for Nationalbanken, ydes efter den paa Københavns Børs noterede Kurs. Ved Afgivelse af Fonds beregnes Betalingen for offentligt noterede Papirers Vedkommende efter Noteringskursen, for noterede Papirers Vedkommende efter den formentlige Værdi paa den fastsatte Afleveringsdag; Omregningen til dansk Mønt sker som ovenfor angivet.

§ 2.

Ministeren for Handel og Industri bemyndiges til efter Forhandling med det i § 1 nævnte Udvalg at foreskrive, at Indførsel fra Udlandet af Varer og Værdipapirer (herunder Kuponer) kun kan ske, naar Attest foreligger fra Nationalbanken om, at der af valutamæssige Grunde intet er til Hinder for Indførselen.

Ved de Forskrifter, der i saa Henseende maatte blive udfærdiget, vil det være at bestemme, at Tilladelse til Indførsel skal gives og Betalingsmidler stilles til Raadighed for saadanne Raastoffer og Produktionsmidler, der er en Forudsætning for Eksportvirksomhed og anden Virksomhed, hvorved der tilføres Landet fremmed Valuta, og at derefter i første Række Hensyn vil være at tage til, at Valuta skaffes til Raastoffer og Produktionsmidler, der er nødvendige for Opretholdelse af produktive Virksomheder her i Landet.

§ 3.

Ministeren for Handel og Industri bemyndiges til efter Forhandling med det i § 1 nævnte Udvalg at give nærmere Forskrifter med Hensyn til Overførelse og Forsendelse til Udlandet af Værdipapirer (derunder Kuponer), Veksler, Checks og Penge.

*) Udfærdiget gennem Ministeriet for Handel og Industri. Se Rigsdagstidenden for 1931—32: Folket. Tid. Sp. 2910, 2916, 2939, 2940; Till. A. Sp. 5799; Till. B. Sp. 509; Till. C. Sp. 369.

§ 4.

Ministeren for Handel og Industri bemyndiges til efter Forhandling med det i § 1 nævnte Udvalg at træffe de Foranstaltninger, der er fornødne til Gennemførelse af de i Henhold til denne Lov udfærdigede Forskrifter, at paabyde Indsendelse af Oplysninger angaaende Vare- og Valutabelholdninger (derunder fremmede Værdipapirer og Tilgodehavender af enhver Art m. v.) samt at afholde de med Lovens Administration forbundne Udgifter. De i saa Henseende fornødne Beløb bevilges paa Finansloven.

§ 5.

Overtrædelser af denne Lovs Bestemmelser eller de i Henhold til denne Lov givne Forskrifter straffes med Bøder fra 500 til 50 000 Kr. eller Fængsel, jfr. almindelig borgerlig Straffelovs § 25. Bøderne tilfalder Statskassen. Sager herom behandles som Politisager.

Udbytte, der indvindes ved Handlinger, som er i Strid med Bestemmelser i denne Lov eller de i Henhold til Loven givne Forskrifter, samt de paagældende Beløb eller Værdipapirer, eventuelt disses Salgssum, kan ved Dom inddrages i Statskassen, ligesom den, der findes skyldig i saadan Forseelse, ved Dom kan frakendes Ret til at drive sin Næring.

§ 6.

Lov Nr. 286 af 18. November 1931 træder ud af Kraft, dog at de i Henhold til den paagældende Lov udfærdigede Forskrifter anses som udfærdigede i Henhold til nærværende Lov.

Loven træder i Kraft straks og har Gyldighed indtil Udgangen af Marts Maaned 1932.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 30. Januar 1932.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

C. N. Hauge.

Nr. 9.

1. Februar.

Bekendtgørelse angaaende Indførsel af Varer og Værdipapirer.

I Medfør af Lov af 30. Januar 1932 om Foranstaltninger til Værn for den danske Valuta bestemmes herved følgende:

§ 1.

Indførsel af Varer og Værdipapirer (herunder Kuponer) fra Udlandet kan kun ske, naar Attest foreligger fra Nationalbanken om, at der af valutamæssige Grunde intet er til Hinder for Indførselen.

§ 2.

Saadan Attest som i § 1 angivet udkræves dog ikke med Hensyn til Varer, der overfor vedkommende Toldmyndighed godtgøres at være afskibet til deres herværende Bestemmelsessted før den 1. Februar d. A.

§ 3.

Nationalbanken kan give Tilladelse til, at Varer, der godtgøres at være endelig bestilt i Udlandet, saaledes at bindende Aftale og Forpligtelse til at aftage de paagældende Varer foreligger før den 1. Februar d. A., indføres uden Fremlæggelse af den i § 1 omhandlede Attest.

Henvendelse om saadan Tilladelse foretages i Overensstemmelse med nærmere af Nationalbanken udfærdigede Regler.

§ 4.

Attest i Henhold til § 1, eventuelt Tilladelse efter § 3, vil være at forelægge Toldvæsenet ved Indklarerer af Varer samt ved Oplæggelse af Varer paa private Transitoplæg, Frilagre og private Lagre samt Fabriksvirksomheder i Frihavnen.

Frilagerhavere samt Indehavere af private Lagre i Frihavnen og derværende Fabriksvirksomheder er pligtige til senest inden 3 Dage efter nærværende Bekendtgørelses Ikrafttræden eller efter nærmere Aftale med Toldvæsenet at tilstille dette en specificeret Opgørelse af de paa Lagrene og i Virksomhederne beroende udenlandske Varer. Ved Oplæggelse og Frarførsel af Varer fra de nævnte Lagre vil Lagerhaveren have at afgive en Anmeldelse indeholdende de for Kontrollen fornødne Oplysninger til Toldvæsenet.

§ 5.

Overtrædelser af foranstaaende Bestemmelser straffes med Bøder fra 500—50 000 Kr. eller Fængsel, jfr. almindelig borgerlig Straffelovs § 25. Bøderne tilfalder Statskassen.

Udbytte, der indvindes ved Handlinger, som er i Strid med foranstaaende Bestemmelser, samt de paagældende Beløb eller Værdipapirer, eventuelt disses Salgssum, kan ved Dom inddrages i Statskassen, ligesom den, der findes skyldig i saadan Forseelse, ved Dom kan frakendes Ret til at drive Næring.

§ 6.

Bekendtgørelse af 18. November 1931 angaaende Indførsel af danske Aktier og Obligationer m. v. forbliver i Kraft med den af § 1 i nærværende Bekendtgørelse følgende Ændring.

§ 7.

Denne Bekendtgørelse træder i Kraft straks.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Ministeriet for Handel og Industri, den 1. Februar 1932.

C. N. Hauge.

H. Jespersen.
Ekep.sekr.

Bekendtgørelse angaaende udenlandske Tilgodehavender m. v.

I Medfør af Lov af 30. Januar 1932 om Foranstaltninger til Værn for den danske Valuta bestemmes herved følgende:

§ 1.

Beløb, som danske Statsborgere eller her i Landet bosiddende eller hjemmehørende Personer eller Virksomheder maatte have tilgode i Udlandet som Betaling for herfra Landet udførte Varer eller som Følge af anden Forretningsvirksomhed, skal uden unødigt Ophold hjemføres og, for saa vidt der er Tale om fremmed Valuta, afgives til Nationalbanken direkte eller gennem de af Nationalbanken til Modtagelse af de paagældende Beløb bemyndigede Banker eller Vekselerere. Dette sidste gælder ogsaa med Hensyn til her i Landet for de paagældendes Regning beroende fremmed Valuta.

Betalingen for Valuta, der paa denne Maade stilles til Raadighed for Nationalbanken, ydes efter den paa Københavns Børs noterede Kurs.

§ 2.

For saa vidt Personer eller Virksomheder, der har Beløb tilgode i Udlandet eller paa anden Maade er i Besiddelse af saadan Valuta, der ikke er undergivet Afleveringspligt ifølge § 1, maatte ønske at sælge denne Valuta, skal Salget ske til Nationalbanken eller de af Nationalbanken til Modtagelse af saadanne Beløb bemyndigede Banker eller Vekselerere i Overensstemmelse med de i § 1 indeholdte Forskrifter, ligesom Køb af Valuta kun kan ske hos Nationalbanken eller de af denne i saa Henseende bemyndigede Banker eller Vekselerere.

§ 3.

Naar de i § 1 omhandlede Personer eller Virksomheder overfor Nationalbanken godtgør at skulle benytte Valuta til Dækning af egne i den nærmeste Tid forfaldende Forpligtelser i udenlandsk Valuta eller til Opretholdelse af deres Forretning, kan den paabudte Afgivelse af de paagældende Valutabeløb undlades.

§ 4.

Overtrædelser af foranstaaende Bestemmelser straffes med Bøder fra 500—50 000 Kr. eller Fængsel, jfr. almindelig borgerlig Straffelovs § 25. Bøderne tilfalder Statskassen. Sager herom behandles som Politisager.

Udbytte, der indvindes ved Handlinger, som er i Strid med foranstaaende Bestemmelser, samt de paagældende Beløb, kan ved Dom inddrages i Statskassen, ligesom den, der findes skyldig i saadan Forseelse, ved Dom kan frakendes Ret til at drive Nær ng.

§ 5.

Bekendtgørelser af 19. og 26. November f. A. angaaende Overførelse til dansk Valuta af Eksportørers Tilgodehavende i Udlandet og angaaende Fremgangsmaaden ved saadan Overførelse ophæves.

§ 6.

Denne Bekendtgørelse træder i Kraft straks.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Ministeriet for Handel og Industri, den 1. Februar 1932.

C. N. Hauge.

H. Jespersen.
Eksp.sekr.

Lovtidenden A.-Nr. 4.

Udgivet 6. Febr. 1932.

Nr. 11—17.

12. Januar.

Nr. 11.

Bekendtgørelse om Ændring i Justitsministeriets Bekendtgørelse af 25. Februar 1897 angaaende forskellige Bestemmelser vedrørende Karantænevæsenet paa Færøerne.

Efter at Justitsministeriet i Medfør af § 1 i Lov af 1. April 1921 om de til Færøerne ankommende Skibes Forpligtelse til først at anløbe visse Havne har godkendt Gøte som Klareringshavn, gives der herved § 2, 1. Stykke i Justitsministeriets Bekendtgørelse Nr. 26 af 25. Februar 1897 angaaende forskellige Bestemmelser vedrørende Karantænevæsenet paa Færøerne følgende Affattelse:

„Alle til Færøerne saavel fra Udlandet som fra Indlandet ankommende Skibe skal, forinden de besejler andre Havne paa Øerne, anløbe en af de efternævnte Klare-ringshavne: Kvannesund paa Viderø, Klaksvig paa Bordø, Fuglefjord, Andefjord, Fundingsfjord, Kongshavn, Ejde og Gøte paa Østerø, Thorshavn, Vestmanhavn og Kolle-fjord paa Strømø, Midvaag, Sørvaaag og Sandevaag paa Vaagø, Sand paa Sandø, Kvalbø, Trangisvaag og Vaag paa Suderø.“

Justitsministeriets Bekendtgørelse af 17. Oktober 1930 om Ændring i fornavnente Bekendtgørelse af 25. Februar 1897 ophæves.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Justitsministeriet, den 12. Januar 1932.

Zähle.

Robert Hove.